ମାଧବକୃଷ୍ଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଚନ୍ଦ୍ର ଭାଗ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 23,1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା:

ଧାରା 11-ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ -ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା-ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତି ନୁହେଁ-ଡିକ୍ରି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଗଲା- ଏକ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସୂତ୍ରେ ପ୍ରାପ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି-ସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ ଦଖଲ ପାଇଁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା-ଡିକ୍ରି ହୋଇଗଲା-ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଦେଇଛନ୍ତି-ଅପିଲରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯେହେତୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପକ୍ଷଦ୍ରୋହୀ ସ୍ୱତ୍ୱର କୌଣସି ଦାବି କରାଯାଇନଥିଲା, ପୂର୍ବ ଡିକ୍ରି ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ-ମାଲିକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖ ଠାରୁ 12 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ ହୋଇଥିଲା -ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ- ଅଧିକନ୍ତୁ, ଅପିଲକାରୀ ସ୍ୱତ୍ୱରେ ପୂର୍ବାଧିକାରୀଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ, ପୂର୍ବ ଡିକ୍ରି, ସାମର୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ନୀତି ଉପରେ ଗଠନମୂଳକ ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା:ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 12994/1996 ।

ଏସ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 102/1989ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା3.7.95ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. କେ. ଚିତାଲେ ଏବଂ ନୀରଜ ଶର୍ମା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶୀଲ କେ. ଜୈନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ, ଜୁଲାଇ 3,1995 ରେ ଗ୍ୱାଲିୟର ସ୍ଥିତ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏସ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା. 182/89 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ମନସାରାମଙ୍କର ବାବୁଲାଲ ଏବଂ ପାରସରାମ ନାମରେ ଦୁଇଟି ପୁଅ ଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ବାବୁଲାଲଙ୍କ ବଂଶଧର ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ପାରସରାମଙ୍କ ବଂଶଧର । ଏକ ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 384-ଏ/64 ରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବାଦରେ ଆଳ କରିଥିଲେ ଯେ, ମାନସାରାମ, ବାବୁଲାଲ ଏବଂ ପାରସରାମ ଯୌଥ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ 1/3ୟାଂଶ ଅଂଶ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ସେମାନେ ଉକ୍ତ ଗୃହରେ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଭାଗର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସୀମା ଚିହ୍ନଟ ବିଭାଜନ ଦ୍ୱାରା ବିଭାଜନ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଲୋଡ଼ିଥିଲେ । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, ମାନସାରାମ ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକମାତ୍ର ମାଲିକ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଏକ ଯୌଥ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତି ନୁହେଁ ଏବଂ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଏହି ଡିକ୍ରି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଛି । ମାନସାରାମ, ତାଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ, ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସୂତ୍ରେ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର କରି 1964 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 28 ତାରିଖରେ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ନିଷ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ 1968 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 12 ତାରିଖରେ ମାନସାରାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀମାନେ ସ୍ୱତ୍ୱ ଘୋଷଣା ଏବଂ ଏହାର ଦଖଲ ପାଇଁ ନଭେମ୍ବର 14,1977 ରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 942-A/1984ରେ, VIIତମ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଦେୱାନୀ II, ଗ୍ୱାଲିୟର ସ୍ଥିତ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ମେ 10,1985 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ଡିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ଅପିଲରେ, 4ର୍ଥ ଅତିରିକ୍ତ ବିଚାରପତି, ଗ୍ୱାଲିୟର, 21 ଅଗଷ୍ଟ, 1989 ର ଡିକ୍ରି ଏବଂ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାନସାରାମ ମାଲିକ ଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅଧୀନରେ ଏହାକୁ ବୈଧ ଭାବରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସୂତ୍ରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ବୋଲି ବଜାୟ ରଖି, ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲ ଦ୍ୱାରା ସେହି ସ୍ୱତ୍ୱକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ମାଧବକୃଷ୍ଣ ବନାମ ଚନ୍ଦ୍ର ଭାଗ

ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 9 ରେ ସେମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନା ପତ୍ରରେ ନିମ୍ନମତେ ଆଳ କରିଛନ୍ତି:

> " ବାଦୀମାନେ ମକଦ୍ଦମା ଗୃହର ଖାସ୍ ମାଲିକ ନୁହଁନ୍ତି । ନିମ୍ବାଜୀ କା ବାଗ, ଜିୱାଜୀ ଲସ୍କରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଗୃହ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ସଂଖ୍ୟା 2/7 ର ଉତ୍ତର ଭାଗ ପାରସରାମ ଏବଂ ମାନସାରାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । 25 ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ପାରସରାମଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ପାରସରାମଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ । ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗକୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ଏବଂ ମନସାରାମ ମିଳିତ ଭାବେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ, ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ମାଲିକଙ୍କ କ୍ଷମତାରେ ମକଦ୍ଦମା ଘରେ ରହୁଛନ୍ତି ଯେଉଁ ତଥ୍ୟ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ବାଦୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଜ୍ଞାତସାରରେ ଅଛି । ଗୃହ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ସଂଖ୍ୟା 2/7, ବାଦୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ଅଟେ । ଏହି କାରଣରୁ, ବାଦୀମାନଙ୍କର ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ଏବଂ ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ 12 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ମକଦ୍ଦମା ଜମିର ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲରେ ଥିବାରୁ, ମକଦ୍ଦମା ତମାଦିରେ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବରଖାସ୍ତ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।

ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ, ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲ ଆଳ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଯାଇଛି ଏବଂ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳ ହେଉଛି ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ 12 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଦଖଲରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ସେମାନେ ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି:ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ କି? ଆଳଗୁଡ଼ିକର ଏକ ପଠନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରିବ ଯେ, ସେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ସ୍ୱତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ 12 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଦଖଲରେ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ସେମାନେ ସେହି ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହି ତଥ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟେ ଯେ, ମାନସାରାମ ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମାର ମାଲିକ ଥିଲେ ଏବଂ ଡିସେମ୍ବର 12,1968 ରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିନଥିଲା । ମନସାରାମଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲ ପାଇଁ ଆଳ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ମାମଲାରେ, ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା, କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ସ୍ୱତ୍ୱକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବା ବ୍ୟତୀତ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ମାନସାରାମଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ଭାବରେ ଘର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖରୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଳ ନାହିଁ, ଏହାର ପକ୍ଷଦ୍ରୋହୀ ଦୃଢୋକ୍ତି ଏବଂ ତା'ପରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଜ୍ଞାତ ଏବଂ

ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମତି ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖରୁ ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯଦି ସ୍ୱତ୍ୱ ଅସ୍ୱୀକାର ନ ହୁଏ ଏବଂ ମାନସରାମଙ୍କ ପ୍ରତି ପକ୍ଷଦ୍ରୋହୀ ସ୍ୱତ୍ୱ ସହିତ ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲ ନ ହୁଏ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଳ କରାଯାଏ ଏବଂ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ, ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲର ଆଳ ପ୍ରମାଣିତ ଦର୍ଶାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ମାମଲାରେ, ଏପରି ଏକ ଆଳକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲ ମତବାଦ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ, ଯେତେବେଳେ ପକ୍ଷ ବାଦୀଙ୍କ ପଦବୀକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ନିଜର ବିରୁଦ୍ଧ ସ୍ୱତ୍ୱ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବ ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବ ଯେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱର ପକ୍ଷଦ୍ରୋହୀ ଥିବାରୁ, ସେ କେବଳ ଦଖଲରେ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ ଏଥିରେ ସମ୍ମତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ, ଏଠାରେ କୌଣସି ଆଳ ନାହିଁ ଯେ, ସେ ମାନସାରାମ, ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ପକ୍ଷଦ୍ରୋହୀ ସ୍ୱତ୍ୱ ଦାବି କରିନଥିଲେ, ପୂର୍ବ ଡିକ୍ରି ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ମାନସାରାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖ ଠାରୁ 12 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା; ତେଣୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ,ମାନସାରାମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଅପିଲକାରୀ ସ୍ୱତ୍ୱରେ ପୂର୍ବାଧିକାରୀଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ, ପୂର୍ବ ଡିକ୍ରି, ସାମର୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ନୀତି ଉପରେ ଗଠନମୂଳକ ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଭୁଲ ଥିଲେ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବିରୁଦ୍ଧ ଦଖଲ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଜି.ଏନ୍. ଅପିଲ ଅନୁମୋଦିତ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ :

ଶ୍ରୀ ଦୀପକ କୁମାର ସାହୁ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ